

dosarul nr. 3ra-1203/19

prima instanță: Judecătoria Comrat (V. Hudoba)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (D. Fujenco, L. Caraianu, Ș. Starciuc)

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinând recursurile depuse de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia și de Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Serviciului Fiscal de Stat și Societății cu Răspundere Limitată „Marigold” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 și deciziei suplimentare din 24 iunie 2019 ale Curții de Apel Comrat

c o n s t a t ă:

La 03 aprilie 2015 procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Adunării Populare a Găgăuziei, Serviciului Fiscal de Stat și SRL „Marigold” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 octombrie 2010 Adunarea Populară a Găgăuziei a emis hotărârea nr. 290-XXXII/IV privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”.

Întru executarea hotărârii nr. 290-XXXII/IV din 01 octombrie 2010, Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia, în persoana conducătorului organului fiscal teritorial Frolov I., la data de 11 octombrie 2010 a încheiat cu SRL „Marigold” contractul administrativ sub forma acordului nr.2 privind acordarea regimului facilitat de impozitare.

În conformitate cu actele administrative indicate, Adunarea Populară a Găgăuziei și IFS UTA Găgăuzia, conducându-se de prevederile art. 13 alin. (2), (8) din Legea nr. 24-XV/II din 26 decembrie 2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, au scutit întreprinderea comercială SRL „Marigold” de plata impozitelor și taxelor locale, precum și de plățile obligatorii de stat – taxa pe valoare adăugată (TVA) și impozitul pe venit de la persoanele juridice (pe

activitatea de întreprinzător) pe termen de 5 ani – de la 11.10.2010 până la 11.10.2015.

A susținut că hotărârea nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 și acordul nr.2 din 11.10.2010 sunt nevalabile (nule), deoarece contravin normelor imperative și sunt ilegale în fond, deoarece au fost emise cu încălcarea legii și a competenței.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.12 alin. (1), (2) lit. d) al Legii privind statutul juridic special al Găgăuziei, de competența Adunării Populare a Găgăuziei ține adoptarea actelor normative în domeniul activității bugetar-financiare și fiscale locale.

Conform prevederilor art. 6 alin. (5) lit. a) și b) , art. 7 alin. (1), (2) ale Codului fiscal, impozitul pe venit și taxa pe valoare adăugată se includ în sistemul impozitelor de stat. Modificarea impozitelor de stat în vigoare, inclusiv și în partea aplicării facilităților, se efectuează exclusiv prin modificarea și completarea codului fiscal. Aplicarea facilităților pe plata impozitelor de stat în vigoare se admite pe parcursul anului fiscal (calendaristic) numai odată cu introducerea modificărilor corespunzătoare în bugetul de stat și bugetele unităților administrativ-teritoriale.

Respectiv, din motivul că dreptul de emiterie a legilor cu privire la modificarea și completarea Codului fiscal, conform art. 60 alin. (1), art. 66 din Constituție, îl deține doar organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova, unica instituție competentă în adoptarea hotărârilor în domeniul aplicării facilităților fiscale sub formă de scutire de plata impozitelor de stat, este exclusiv Parlamentul Republicii Moldova și nu Adunarea Populară a Găgăuziei.

Prevederi similare sunt consolidate și în art. 7 alin. (4) al Codului fiscal, care stabilesc că deciziile autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale cu privire la aplicarea facilităților se pun în aplicare în limitele competenței lor, în decurs de un an fiscal odată cu modificările corespunzătoare introduse în bugetele unităților administrativ-teritoriale.

A opinat că hotărârea nr.290-XXXII/IV din 01.10.2010 și acordul nr.2 din 11.10.2010 au fost emise (încheiate) în afara limitelor competenței acordate de legislație acestor autorități, iar actul administrativ al Adunării Populare a Găgăuziei, pe lângă toate, nu conține hotărârea concomitentă privind introducerea modificărilor corespunzătoare în bugetul central al UTA Găgăuzia pentru anul 2010 (așa hotărâri nu au fost adoptate nici în anii următori).

Astfel, în urma emiterii (încheierii) actelor administrative indicate, Adunarea Populară a Găgăuziei și IFS UTA Găgăuzia au încălcat normele imperative ale legii consolidate în art.1 alin. (1), (2), (3), art.3 alin. (2), (3) ale Codului fiscal, care prevăd că prin prezentul cod se stabilește statutul de drept al organelor fiscale. Prezentul cod reglementează raporturile legate de executarea obligațiilor fiscale pe impozitele de stat. Actele normative, adoptate de autoritățile administrației publice locale nu trebuie să contravină prevederilor Codului fiscal sau să depășească limitele acestuia. La apariția contradicțiilor între actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale și prevederile Codului fiscal se aplică prevederile din cod.

A menționat că încălcările indicate ale legii au dus la consecințe juridice negative care s-au exprimat prin faptul că în bugetul central al UTA Găgăuzia nu au

fost încasate defalcările de la impozitele de stat efectuate de către Ministerul Finanțelor stabilite prin art.5 alin. (4), p. 2), art.27 alin. (3) din Legea privind finanțele publice locale.

Astfel, potrivit informației organelor fiscale, la situația din 31.12.2014 (fără evidența impozitelor pe profit pentru anul 2014) defalcările de la impozitele de stat (TVA) în mărime de 1 613 500 de lei nu au fost încasate.

Mai mult, în cadrul controlului fiscal s-a stabilit că SRL „Marigold”, fiind scutită de plata TVA, cu toate acestea includea TVA în valoarea livrărilor sale, o recepționa și o lăsa în calitate de venit de întreprinzător, iar beneficiarii acestor livrări luau în calcul sumele impozitului, în așa fel, majorând prejudiciul cauzat bugetului public național, ceea ce este inadmisibil și necesită încetarea cât mai curând posibilă.

Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a solicitat:

- anularea hotărârii nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 a Adunării Populare a Găgăuziei privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” din momentul adoptării acesteia și a consecințelor juridice care au survenit în urma emiterii acesteia;

- anularea acordului nr.2 din 11.10.2010 privind acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, considerându-l nul, adică ca fiind nevalabil, care contravine normelor imperative și ca fiind încheiat cu încălcarea competenței.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2018 a Judecătorei Comrat acțiunea a fost respinsă.

Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia și Serviciul Fiscal de Stat au declarat fiecare apel împotriva hotărârii din 04 decembrie 2018 a Judecătorei Comrat, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia.

Prin decizia suplimentară din 24 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Serviciului Fiscal de Stat.

La 16 iulie 2019 - procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia și la 02 august 2019 - Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat, au depus fiecare recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Comrat și deciziei suplimentare din 24 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea lor și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a invocat că concluziile instanței de apel sunt neîntemeiate, deoarece legislația fiscală a Republicii Moldova nu prevede așa facilități fiscale ca scutirea agenților economici de la achitarea tuturor tipurilor de impozite și taxe și, în plus, nu prevede posibilitatea încheierii de către autoritățile fiscale locale a unor acorduri privind acordarea regimului facilitat de impozitare.

A mai indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerare argumentele sale cu referire la nulitatea actelor administrative contestate, deoarece acestea au fost emise (încheiate) în afara competenței acordate de lege.

Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat în motivarea recursului a invocat aprecierea unilaterală a probelor, precum și aplicarea eronată a normelor de drept material. Instanța de apel la examinarea litigiului a ignorat prevederile art. 1 alin. (1), (2), art. 3 alin. (2), (3) ale Codului fiscal, ceea ce a influențat negativ asupra bugetului UTA Găgăuzia. A menționat că încălcarea normelor de drept de către instanța de apel este evidentă, deoarece argumentele aduse de instanța de judecată pentru justificarea soluțiilor sale au la bază doar o singură probă și anume decizia din 30 iunie 2015 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost menținută hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Comrat, pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat cu privire la anularea prevederilor art.13, 14 ale Legii UTA Găgăuzia nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, care însă, nu au fost evaluate în ansamblu cu celelalte probe.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursurilor în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu articolul 193 alin.(3) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează recursurile împotriva încheierilor și admisibilitatea cererilor de recurs în complete de 3 judecători, iar cererile de recurs – în complete de 5 judecători.

Prin prisma art.194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Articolul 247 din Codul administrativ consemnează că Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a admite recursurile, de a casa integral deciziile Curții de Apel Comrat și a restitui cauza instanței de apel, din următoarele considerente.

Conform materialelor cauzei, la 01 octombrie 2010 Adunarea Populară a Găgăuziei, examinând hotărârea Comitetului Executiv al Găgăuziei nr. 9/19 din 29.07.2010 privind acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, a emis hotărârea nr. 290-XXXII/IV privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, pe un termen de 5 ani. (f.d.3)

La 11 octombrie 2010, în baza art. 13 alin. (2) din Legea nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, precum și în baza hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, între IFS UTA Găgăuzia și ÎS „Marigold” a fost încheiat acordul nr. 2 privind acordarea regimului facilitat de impozitare, conform căruia SRL „Marigold” a fost scutită de plata impozitelor și taxelor locale, precum și de plățile obligatorii de stat – taxa pe valoare adăugată (TVA) și impozitul pe venit de la persoanele juridice (de la activitatea de întreprinzător) pe termen de 5 ani – de la 11.10.2010 până la 11.10.2015 (f.d.4).

La 19 februarie 2018 procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a expediat în adresa Adunării Populare a Găgăuziei contestația cu privire la anularea hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 privind darea acordului regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” (f.d.5).

La aceeași dată procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia a expediat contestație și în adresa IFS pe UTA Găgăuzia cu privire la rezilierea acordului nr. 2 din 11.10.2010 privind acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” (f.d.6).

Considerând hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, precum și acordul nr. 2 din 11.10.2010 privind acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” ca fiind ilegale și emise cu încălcarea competenței acordate de lege, reclamantul a solicitat anularea acestora.

Prima instanță și instanța de apel, fiind învestite cu judecarea cauzei, au considerat că hotărârea nr. 290-XXXII/IV din 01 octombrie 2010 privind darea

acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” a fost emisă de către Adunarea Populară a Găgăuziei în limitele competenței și cu respectarea cerințelor legii.

În susținerea concluziilor sale, instanțele de judecată ierarhic inferioare, au menționat că în conformitate cu art. 13 alin. (1), (2), (6)-(9) din Legea nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitate de investiții UTA Găgăuzia, pe teritoriul Găgăuziei toate obiectele activității de investiție, inclusiv investitorii străini, beneficiază de facilități, prevăzute de legislația Republicii Moldova, precum și de actele legislative, adoptate de către Adunarea Populară a Găgăuziei.

Instanța de fond și cea de apel au menționat că prin aceeași lege a fost stabilit dreptul Adunării Populare a Găgăuziei să adopte hotărâri privind acordarea agenților economici regimului facilitat de impozitare pe un anumit termen, precum și obligația Direcției Generale a Inspectoratului Fiscal de Stat pe Găgăuzia să încheie cu agentul economic (investitorul) acordul privind acordarea regimului facilitat de impozitare.

Curtea de Apel Comrat a învederat că prevederile normative indicate – art. 13 și 14 ale Legii locale nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, au fost contestate în instanța de judecată de către Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, însă prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost menținute în vigoare.

Prin hotărârile indicate, instanțele judecătorești, referindu-se la legalitatea articolelor 13 și 14 din Legea nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, au recunoscut dreptul Adunării Populare a Găgăuziei de acordare agenților economici pe teritoriul Găgăuziei (Gagauz-Yeri) a regimului facilitat de impozitare pe un anumit termen, cu scutirea de la plata tuturor formelor de impozite și taxe locale, impozitului pe venit de la persoane juridice, TVA, precum și a dreptului IFS pe UTA Găgăuzia de a încheia acordul privind acordarea regimului facilitat de impozitare, în baza hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei cu agentul economic (investitor).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanțele ierarhic inferioare prapit au constatat netemeinicia acțiunii înaintate, or, soluția instanțelor rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, în conformitate cu art. 12 alin. (1) din Legea privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri), de competența Adunării Populare ține adoptarea actelor normative ale căror executare este obligatorie pe teritoriul Găgăuziei și adoptarea Regulamentului Găgăuziei.

În conformitate cu art. 12 alin. (2) lit. d) din Legea privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri), de competența Adunării Populare a Găgăuziei ține adoptarea actelor normative în domeniul activității bugetar-financiare și fiscale locale.

Totodată, conform art. 6 alin. (5) lit. a) și b), art. 7 alin. (1), (2) din Codul fiscal, impozitul pe venit și taxa pe valoare adăugată fac parte din sistemul impozitelor și taxelor de stat. Modificarea impozitelor (taxelor) de stat în vigoare,

inclusiv în partea aplicării facilităților, se efectuează exclusiv prin modificarea și completarea Codului Fiscal.

Aplicarea facilităților pe plata impozitelor (taxelor) de stat în vigoare este permisă pe parcursul anului fiscal (calendaristic) numai concomitent cu modificarea corespunzătoare a bugetului de stat și a bugetelor unităților administrativ-teritoriale.

Astfel, deoarece dreptul de a emite legi cu privire la modificările sau completările Codului fiscal, conform art. 60 alin. (1), art. 66 din Constituția Republicii Moldova, are doar organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova, singura instituție competentă să ia decizii în aplicarea facilităților fiscale sub forma scutirii de impozite de stat, este exclusiv Parlamentul Republicii Moldova.

Asemenea prevederi sunt consfințite și în art. 7 alin. (4) Cod fiscal, care stabilesc că decizia autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale cu privire la aplicarea facilităților se adoptă în limitele competenței sale pe parcursul anului fiscal concomitent cu modificările corespunzătoare ale bugetelor unităților administrativ-teritoriale.

Completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că la adoptarea hotărârilor, instanțele ierarhic inferioare au ignorat aceste prevederi legale, care stabilesc concret competența și modalitatea aplicării facilităților fiscale.

În acest context, Curtea de Apel Comrat, stabilind competența legală a Adunării Populare a Găgăuziei la emiterea hotărârii nr. 290-XXXII/IV din 01 octombrie 2010 cu privire la darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold”, în baza legii locale a UTA Găgăuzia, a omis să se expună referitor și la prevederile art. 3 alin. (2), (3) din Codul fiscal, conform cărora actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanțelor, de alte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de către autoritățile administrației publice locale, în temeiul și pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepanțe între actele normative indicate la alin.(2) și prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție observă că, instanțele nu au dat apreciere nici prevederilor art. 7 alin. (4) al Codului fiscal, care stabilesc că deciziile autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale cu privire la aplicarea facilităților se pun în aplicare în limitele competenței lor, în decurs de un an fiscal odată cu modificările corespunzătoare introduse în bugetele unităților administrativ-teritoriale.

Toate aceste argumente au fost expres invocate și în cererea de apel, asupra căreia, instanța de apel nu s-a pronunțat în niciun fel.

Mai mult, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare, constatând legalitatea acordului nr. 2 din 11.10.2010 nu au ținut cont de prevederile pct. 1 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1736 din 31.12.2002 „Cu privire la reglementarea activității organelor Serviciului Fiscal de Stat”, conform cărora organele fiscale având ca sarcină organizarea și efectuarea administrării fiscale, își exercită atribuțiile, obligațiile, drepturile, colaborează cu autoritățile publice și poartă răspundere pentru exercitarea neconformă a funcțiilor și drepturilor abilitate în temeiul, în limitele și în conformitate cu prevederilor Codului fiscal, Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2018 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și ale altor legi corespunzătoare.

Conform pct. 3 al Regulamentului, exercitarea de către organele fiscale a unor alte funcții decât cele prevăzute de legislația fiscală se califică ca depășire de împuterniciri.

Astfel, instanța de apel urma să verifice dacă Inspectoratul Fiscal de stat pe UTA Găgăuzia avea competența de a încheia din numele său acorduri privind acordarea regimului facilitat de impozitare și să fie parte la astfel de tip de contract și dacă șeful inspectoratului care a reprezentat Inspectoratul Fiscal de stat pe UTA Găgăuzia la încheierea acordului, a acționat având autorizare corespunzătoare pentru încheierea acestui acord. De altfel, ar putea fi încălcate normele imperative ale legii care reglementează activitatea organelor Serviciului Fiscal de Stat al Republicii Moldova, drepturile și obligațiile șefilor Inspectoratelor fiscale teritoriale.

În cazul din speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a reținut că instanța de apel nu a ținut cont de cele menționate supra și pripit a conchis asupra legalității hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei nr. 290-XXXII/IV din 01.10.2010 privind darea acordului pentru acordarea regimului facilitat de impozitare SRL „Marigold” și acordului nr. 2 din 11.10.2010 privind acceptul la acordarea SRL „Marigold” a regimului facilitat de impozitare.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiuni în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 373 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Contrar prevederilor legale sus-citate, instanța de apel în decizia recurată nu a dat răspuns la unul dintre principalele argumente ale apelului că legislația fiscală a Republicii Moldova nu prevede astfel de facilități fiscale ca scutirea agenților economici de la achitarea tuturor tipurilor de impozite și taxe și în plus nu prevede posibilitatea încheierii de către autoritățile fiscale locale a unor acorduri privind acordarea regimului facilitat de impozitare.

Instanța de apel a omis să se expună și asupra argumentului apelului, precum că SRL „Marigold”, fiind scutit de TVA, a inclus-o în valoarea furnizării sale, a primit-o și a lăsat-o ca venit de întreprinzător, iar consumatorii acestor furnizări au atribuit sume ale impozitului la trecerea în cont, totodată măbind prejudiciul cauzat bugetului național local.

În speță, argumentele aduse de instanța de judecată pentru justificarea soluțiilor sale au la bază numai o singură probă din dosar și anume hotărârea din 16.04.2015 a Judecătorei Comrat, menținută prin decizia din 30.06.2015 a Curții de Apel Comrat și devenită irevocabilă prin încheierea din 02.12.2015 a Curții Supreme de Justiție, pe cauza civilă la acțiunea depusă de Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat împotriva Adunării Populare a Găgăuziei cu privire la anularea articolelor 13 și 14 din Legea nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia.

Prin acea hotărâre, instanțele, referindu-se la legalitatea articolelor 13 și 14 din Legea nr. 24-XV/II din 26.12.2000 cu privire la investiții și activitatea de investiții UTA Găgăuzia, au recunoscut dreptul Adunării Populare a Găgăuziei de acordare agenților economici pe teritoriul Găgăuziei (Gagauz-Yeri) a regimului facilitat de impozitare pe un anumit termen, cu scutirea de la plata tuturor formelor de impozite și taxe locale, impozitului pe venit de la persoane juridice, TVA, precum și a dreptului IFS pe UTA Găgăuzia de a încheia acordul privind acordarea regimului facilitat de impozitare, în baza hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei cu agentul economic (investitor).

Însă, în opinia Colegiului acest unic argument nu a fost examinat și evaluat în ansamblu cu celelalte probe din dosar.

Or, în conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În acest context, Colegiul menționează că o astfel de abordare ar fi eronată, deoarece prevederile legii locale anterior contestate reglementează situațiile generale de acordare de către Adunarea Populară a Găgăuziei a regimului facilitat de impozitare subiecților investiționali, în legătură cu ce corectitudinea aplicării respectivelor prevederi nemijlocit agenților economici urmează a fi examinată în fiecare caz aparte.

Pentru observațiile arătate, se constată că, de fapt, instanța de apel a examinat superficial cauza civilă, adoptând o decizie neconvingătoare și fără argumentare clară, aprecierea probelor dată de instanța judecătorească fiind arbitrară și duce la

încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar instanța de recurs este în imposibilitatea de a înlătura neajunsurile invocate supra.

Având în vedere circumstanțele relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia din 23 mai 2019 și decizia suplimentară din 24 iunie 2019 ale Curții de Apel Comrat urmează a fi casate cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, or, toate circumstanțele invocate raportate la normele juridice respective nu pot fi înlăturate de instanța de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursurilor, instanța de recurs nu poate adopta o soluție finală în acest caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral deciziile instanței de apel și de a restitui cauza instanței de apel.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile depuse de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia și de Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat.

Se casează integral decizia din 23 mai 2019 și decizia suplimentară din 24 iunie 2019 ale Curții de Apel Comrat cu restituirea cauzei Curții de Apel Comrat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru